
POGRUCHOTAĆ (1) *vb pf*

1 sg fut pogruchocę.

Sł stp brak, Cn s.v. potrzaskać, Linde XVII – XVIII w.

Rozbić na kowalki, roztrzaskać, połamać; przen; assulatim exitium afferre, assulose frangere, facere assulas Cn [kogo]:

W porównaniu: y wzięwfyz gárniec gliniány/ á zwoławfzy was wżytkich/ vderzyłbych go mocno o ściáne w oczách wáfzych mowiąc: Ták was pogruchocę/ mowi P. Bog/ iáko ten gárniec SkarKazSej 705b.

Formacje współrdzenne cf GRUCHAĆ.

*Cf **POGRUCHOTANIE, POGRUCHOTANY***

JDok